

תת"ע 3472/07 - מדינת ישראל נגד חנה גנטוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3472-07-15 מדינת ישראל נ' חנה גנטוס
תיק חיזוני: 10151287173

בפני השופט אבישי קאופמן
מאמינה מדינת ישראל
נגד חנה גנטוס
נאשמים

החלטה

בתיק זה מיוחסת לנאשם עבירה של שימוש בטלפון בעת הנהיגה, בנגד לתקנה 28(ב') לתקנות התעבורה.

אין מחלוקת בין הצדדים על העובדות. לפי גרסת הנאשם עצמו: "אני מורה נהיגה, מי שעשה שימוש בטלפון זו התלמידה. אני לא יכולה לה מאחר והיא הייתה צריכה לשיחת קצחה מאד, בקשר להסעה של הילד. אני שلتתי על הרכב ולא היה סיכון". הנאשם חזר על הדברים בדיון מיום 6.1.2013.

המאמינה סבורה שיש לייחס לנאשם את העבירה מכוח תקנה 223(ג') הקובעת כי מורה נהיגה אחרת לקיומן של תקנות התעבורה בעת ההוראה. לפיכך, אם בוצעה - בהיתר של המורה - עבירה בידי התלמיד, אחראי עליה המורה.

הנאשם טוען כי אין כל סיכון בהתנהגו. הוא הסביר כי הוא המשיך לשנות על הרכב ולנהוג בו ממוקם מושבו, וכי אין בכך סיכון "אמרתי לה לעזוב את הנהגה והדואשות ותעני ותגידי שתור חצי שעה בבית".

ראשית, יש להזכיר כי מורה נהיגה סבור כי בעת ישיבתו במושב הימני של הרכב, מרוחק מהגה, הוא מצוי בשליטה מלאה על הרכב כך שאין כל סיכון". אם מורה נהיגה אינו מבין את הסיכון שבכך, כיצד יש לצפות כי יעביר לחניכו את הצורך בזיהירות, ריכוז ומוכנות בשעת הנהיגה?

שנית, מעבר לסיכון עצמו, סבורי כי מורה נהיגה אשר מתיר לתלמידה לבצע שיחת תוך כדי נהיגה חוטא אף בחינוכה, ומעביר לה מסר כי מותר להשתמש בטלפון בשעת הנהיגה.

הנאשם טען כי מדובר היה בשיחה דחויפה ולא ניתן היה לעצור את הרכב. אינני יכול לקבל טענה זו. אף שיחה אינה דחויפה ברמה כזו שלא ניתן לדחוותה בכמה שניות עד שיגיע הרכב למקום בו ניתן לעצור בבטחה, ואף אם המתקשר היה מנתק, יכולה הייתה התלמידה לשתף פעולה אליו חזרה מאוחר וידעו היטב שהוא עומדת לקבל שיחה "מההסעה של הילך".

עם זאת, מצאתי לנכון שלא להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, אלא **בעבירה על סעיף 16 ב' לפקודת התעבורה**. סבירני כי מרגע שקיים סעיף ספציפי המתיחס לעבירה בידי מורה לניהגה, מן הראוי כי יושה בו שימוש ולא תיחס עבירה על התקנות מכוח האחריות הכללית שבתקנה 223(ג').

באשר לעונש הראוי, סברתי כימן הראוי להטיל על הנאשם פסילה מותנית, אולם מאחר והמיאה לא עתרה לכך לא עשה זאת.

מהר ואין לחובת הנאשם עבירות קודמות ולאחר שפирט מצבו הכלכלי הקשה, ראייתי לנכון לגזר עליו קנס בסך 600 נק', לתשלום עד יום 1.8.

המציאות תמציא לנאשם שובר מתאים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ז אירן תשע"ו, 03 יוני 2016.